

Köstebek'in Müzik Festivali

Ebru Mina TOMURCUK

Köstebek'in Müzik Festivali

Ebru Mina TOMURCUK

Yeşil çayırın derinliklerinde, köklerin uykulu yılanlar gibi kıvrıldığı yerde, kadife gibi koyu gri tüylü ve pembe burunlu küçük bir köstebek yaşardı. Yuvarlak kırmızı gözlükler ve minicik mavi bir papyon takardı. Her akşam sıcacık yuvasında oturur, toprağın mırıldanışını dinlerdi. 'Bir gün,' diye fısıldadı, 'bu müziği herkesle paylaşacağım.'

Köstebek müziğı her şeyden çok severdi. Büyük kürek pençelerini toprağı vurur, görkemli bir yeraltı konseri hayal ederdi. Küçük orkestra şefi değneğini parlayana kadar cilaladı. 'Bütün dostlarımı davet edeceğim!' diye ciyakladı. 'Solucanların kıvrandığı, köklerin derinlere uzandığı yerde şarkı söyleyip dans edeceğiz.' Minik kara gözleri sevinçle parladı.

Köstebek davetiyeleri meşe palamutlarının içine sarıp gönderdi. Tavşan davetiyesini aldı ve sevinçle zıpladı, uzun kulakları hop hop etti. Kaplumbağa davetiyesini gölgeli bir yaprağın altında yavaşça okudu ve gülümsedi. Kuş haberi bir daldan cıvıladı. Herkes gelmek istiyordu! Ama sonra Tavşan'ın kaşları çatıldı. 'Oraya nasıl ineceğiz?' diye sordu. 'Köstebek'in yuvası yerin çok altında.'

Ertesi gün hayvanlar çayırın kenarında toplandı. Tavşan yeşil atkısını sınıksı tuttu. 'Ben zıplayabilirim ama o tünel kulaklarım için çok dar görünüyor,' dedi. Kuş heyecanla kanat çırttı. 'Süzölmek için alana ihtiyacım var,' diye cıvıladı. Kaplumbağa iç çekti. 'Benim de yavaş ve kolay bir yola ihtiyacım var,' dedi yumuşacık bir sesle, mor örgü şapkasını düzeltirken.

Köstebek endişelerini duydu ve içi burkuldu. Herkesin gelmesini istiyordu ama tünelleri nasıl düzelteceğini bilmiyordu. Tam o sırada minik bir sivri fare koşup geldi. Sarı bir baret ve üzerinde ölçü şeridi olan turuncu bir alet kemeri vardı. 'Ben Sivri Fare,' dedi. 'Ben tasarım yaparım. Hadi her hayvan için girişler yapalım!'

Sivri Fare ölçü şeridini çıkardı ve çayırda vınlayarak dolaştı. 'Tavşan, kulakların uzun, o yüzden geniş bir tünele ihtiyacımız var,' dedi. 'Kuş, süzülerek inmek için yumuşak bir eğime ihtiyacın var.' Kaplumbağa'nın kabuğunu ölçtü. 'Senin de dik inişi olmayan yavaş ve kolay bir yola ihtiyacın var.' Köstebek başını salladı, kırmızı gözlükleri burnundan kaydı. 'Kazmaya başlayalım!' diye sevinçle bağırdı.

Köstebek büyük kürek pençeleriyle kazdı, Sivri Fare işi yönetti. Tavşan için kenarları yumuşak topraktan geniş bir tünel yaptılar, böylece kulakları sürtünmeyecekti. Tavşan aşağı zıpladı ve kıkırdadı. 'Bu harika!' dedi. Sonra Kuş için kaydırak gibi pürüzsüz yumuşak bir eğim yaptılar. Kuş süzülerek indi ve 'Vııı! Dosdoğru içeri uçabiliyorum!' diye cıvıladı.

Kaplumbağa için Sivri Fare yumuşak eğimli, uzun ve kıvrımlı bir yol tasarladı. 'Basamak yok, tümsek yok,' dedi. 'Sadece güzel, yavaş bir yürüyüş.' Kaplumbağa adım adım denedi. 'Bu çok güzel,' dedi gülümseyerek. 'Aceleye gerek yok.' Köstebek dostlarının yeni girişleri denemesini izledi ve içi ısındı. 'Artık herkes gelebilir!' dedi.

Haber ayırdadır yayıldı. Tavşan sincaplara, Kuş tarla farelerine, Kaplumbağaya böcekler anlatıldı. Kısa süre sonra her yerdeki hayvanlar Köstebek'in yeraltı konserinden bahsediyordu. 'Duydunuz mu? Herkes için bir tüneldir var!' diyorlardı. Köstebek ve Sivri Fare gece gündüz çalıştı, yolu aydınlatmak için ateş böceklerinden küçük fenerler ekledi.

Sonunda konser gecesi geldi. Köstebek mavi papyonunu taktı ve değneğini cilaladı. Büyük yeraltı salonunun girişinde durdu. Duvarlar yumuşak yosunla kaplıydı, ateş böcekleri yıldızlar gibi parıldıyordu. 'Hoş geldiniz dostlar!' diye seslendi Köstebek. 'Girin, kendinizi evinizde hissedin!' Hava taze toprak ve heyecan kokuyordu.

Önce Tavşan geldi, geniş tünelden mutlu bir gülümsemeyle zıplayarak indi. 'Sığırdım! Sığırdım!' diye güldü, yeşil atkısı arkasında uçuşarak. Sonra Kuş yumuşak eğimden süzüldü, kanatları ardına kadar açıldı. 'Bu çok eğlenceliydi!' diye cıvıladı. En son Kaplumbağa geldi, kolay yolundan yavaşça yürüyerek. 'Başardım,' dedi ılık ılık. 'Hem de hiç yorulmadım.'

Yeraltı salonu dostlarla doldu. Sincaplar cıvıldaştı, tarla fareleri ciyakladı, böcekler minik bacaklarını tıklattı. Köstebek değneğini kaldırdı. 'Müzik başlasın!' diye duyurdu. Tavşan sincaplarla dans etti, Kuş tatlı bir melodi söyledi, Kaplumbağa ayaklarını tempoya vurdu. Bütün salon sevinçle uğulduyordu. Solucanlar bile kıvranarak eşlik etti.

Kötebek küçük değneğiyle orkestrayı yönetti ve herkes katıldı. Müzik toprak duvarlardan yankılanıp her köşeyi doldurdu. Tavşan o kadar hızlı döndü ki atkısı fırl fırl döndü. Kuş'un şarkısı yükseldi, berrak ve net. Kaplumbağa mırıldanarak eşlik etti, mor şapkası hop hop etti. 'Bu şimdiye kadarki en güzel konser!' diye bağırdı Tavşan. Kötebek'in kalbi mutlulukla doldu.

Son şarkıdan sonra Köstebek gözlüklerini çıkardı ve gözlerini sildi. 'Teşekkür ederim,' dedi. 'Bu gece önemli bir şey öğrendim. Herkes katılabildiğinde müzik daha tatlı oluyor.' Sivri Fare ön sıradan gülümsedi. 'Çünkü dinledin,' dedi. 'Ve herkes için bir yol yaptın.' Hayvanlar sevinçle bağırdı, pençelerini ve kanatlarını çırparak alkışladı.

O geceden sonra Köstebek'in yeraltı salonu birçok konsere ev sahipliği yaptı. Ve her seferinde geniş bir tünel, yumuşak bir eğim ve yavaş, kolay bir yol vardı. Çünkü Köstebek biliyordu ki dostlar bir araya gelebildiğinde müzik daha da güzel olur. Sivri Fare de her zaman baretini takardı, eğlenceye katılmak isteyen herkes için bir yol tasarlamaya hazırdı.

Yani bir gün çayırdan yükselen bir müzik duyarsanız, onu takip edip en yakın girişe gidin. Belki zıplayan Tavşan'ı, süzülen Kuş'u ya da kocaman bir gülümsemeye yavaşça yürüyen Kaplumbağa'yı görürsünüz. Ve bilirsiniz ki Köstebek ile Sivri Fare size de bir yer hazırladı. Çünkü en güzel müzik, dostlarla birlikte yaptığımız müziktir.